

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina 9-ji | 1954 m. spalio mėn. 9 d., šeštadienis | Kaina
metai | № 81 (847) | 15 kp

Plėsti socialistinį lenktyniavimą visose žemės ūkio šakose

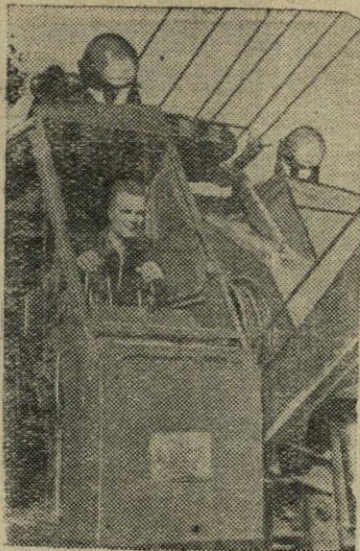
Didžiulė jėga, lemianti darbo sėkmę sprendžiant ūkinius uždavinius, yra socialistinis lenktyniavimas. Aukštame politiniame lygyje organizuotas socialistinis lenktyniavimas tarp MTS, kolūkių, atskirų traktorinių ir laukininkystės brigadų išaukia aktyvų visos darbo jėgos dalyvavimą darbe, ugdo pirmūnus gamyboje, atsiliekan- tiems padeda pakilti iki pirmaujančių lygio, užtikrina savalaikį darbą, neprilei- džia nuostolių, atsiekiama didžiuliai laimėjimai viso- se ūkio šakose. Apie ne- pakeičiamą socialistinio lenktyniavimo jėgą, jos at- siekimus vaizdžiai kalba Maskvoje vykstanti Visa- sąjunginė žemės ūkio pa- roda, joje dalyvaujantieji mūsų respublikos kolūkiai, gyvulininkystės fermų dar- buotojai, brigadų žemdir- biai, kurie plačiai išvysty- to socialistinio lenktynia- vimo dėka iškovojo teisę dalyvauti Parodoje.

Mūsų rajono kolūkiuose, mašinų-traktorių stotyse negalima didžiuotis socia- listinio lenktyniavimo bū- du atsiektais laimėjimais. Mechanizatorių, gyvulinin- kystės darbuotojų, žemdir- bių tarpe socialistinis lenk- tyniavimas dar netapo ma- šiniu, tampa jungian- čiu atskiras brigadas, gran- dis, fermas, kolūkius, ke- liančių jų darbo našumą. Skapiškio MTS mecha- nizatorių tarpe pavasarį, pra- dedant lauko darbus kol- ūkiuose, buvo organizuoja- mas socialistinis lenkty- niavimas tarp traktorinių brigadų, atskirų mecha- nizatorių. Partinės organiza- cijos sekretoriaus A. Briš- kos iniciatyva kiekvienas mechanizatorius, prieš išvyk- damas į kolūkį gavęs pla- ninę užduotį pasirašė įsipar- reigojimą žymiai viršyti darbų planą, sutaupyti daug kuro, tepalų, sumažinti dar- bų savikainą. Prisiimtųjų įsipareigojimų vykdymui iškvietė į socialistinį lenk- tyniavimą vieną ar net ke- lis draugus — traktorininkus. Tačiau šis procesas buvo atliekamas žemame politiniame lygyje, šabloniškai. Mechanizatoriams išvykus į kolūkius nebuvo vedama jų prisiimtų įsipar- reigojimų kontrolė, nenu-

šviečiama socialistinio lenk- tyniavimo eiga. Dar blogiau organizuotas socia- listinis lenktyniavimas kom- bainininkų, kuliųjų ma- šinų mašinistų tarpe, ne- sekama jo eiga. Todėl ne- nuostabu, kad Skapiškio MTS sužlugdytas darbų planas, neįvykdomas su kolūkiais sudarytos sutar- tys, vos keli mechanizato- riai įvykdė gamybinius planus. Visai pamirštas so- cialistinis lenktyniavimas ir Kupiškio MTS.

Kolūkiuose yra daug at- skirų laukininkystės briga- dų, kuriose sėkmingai ir laiku sprendžiami ūkiniai uždaviniai. Štai „Neries“ kalūkyje IV laukininkystės brigados žemdirbiai užbaigė bulviakasi. Mažai pasi- lieka ir III brigada. Ta- čiau I ir II laukininkystės brigadose atsiliekama, del- siama. Atskiros brigados atsilikimo išvengtų, jeigu tarp brigadų išvystytų socialistinis lenktynia- vimas, būtų nuolat tikrina- mi ir propaguojami lenkty- niavimo rezultatai. O „Ne- ries“ kolykyje kaip tik to ir trūksta. Panaši padėtis „Skodinio“ kolūkyje. II lau- kininkystės brigada vado- vaujama J. Tubelio pirmą- ja visuose gamybos baruo- se, gi IV — brigadininkas P. Bernatavičius tempiasi uo- degoje. Ir čia nevysto- mas socialistinis lenkty- niavimas tarp atskirų briga- dų. „Nemuno“ kolūkio kaulininkė J. Lukoševičienė iš kiekvienos mo- tininės kiaulės išaugino po 16 paršelių. „Mituvos“ kol- ūkio kiaulių prižiūrėtoja I. Žekonienė atsiekė beveik tokį pat rezultatą, bet jos tarpusavyje nelenktyniauja, nekovoja už dar didesnius laimėjimus, kurie būtų ga- lima atsiekti socialistinio lenktyniavimo išvystymu.

Kolūkių, MTS partinių ir komjaunimo organizaci- jų darbo pagrindu turi bū- ti socialistinis lenktynia- vimas, nuolat jį plečiant žemdirbių ir mecha- nizatorių tarpe. Tik plačiai iš- vystytas socialistinis lenk- tyniavimas visose ūkio ša- kose duos aukštus darbo rezultatus, išgyvendins at- skirų brigadų, kolūkiečių atsilikimą. Nuolat kelti ak- tyvumą gamyboje.

Už pasiektus darbo laimėjimus Panevėžio melioracijos mašinų stotis dalyvauja Visasąjunginėje žemės ūkio parodoje.

Šiomis dienomis stoties kolek- tyvui buvo įteiktos VPSCT ir TSRS žemės ūkio ministerijos pereinamoji Raudonoji vėliava ir pirmoji premija. Nuo t r a u- k o j e : ekskavatorininkų briga- dininkas Jonas Alekšūnas dar- bo metu.

A. Dilio nuotr. (ELTA).

Sparčiai vykdomi darbai

„Aukštaičių“ kolūkio žemdirbiai organizuotai sprendžia ūkinius uždavi- nius, sėkmingai artėja prie ūkinių metų pabaigos. P. Murausko vadovaujamos IV laukininkystės brigados žemdirbiai užbaigė nuimti cukrinių runkelius. Iš cuk- rinų runkelių lapų paga- minta dešimtys tonų silo- so. Visose laukininkystės brigadose pradėdamos bul- viakasis. Bulvės įmatyta nuimti per 3—4 dienas, pilnai paruošiant žiemoji- mui, atsiskaitant su valsty- be. Iš linmarkų ištraukti ir pakloti linų šiaudeliai. Nenutrūkstamai, lygiagre- čiai su kitais darbais vyk- domas derliaus kūlimas, ve- žami grūdai valstybei.

Iki Didžiojo Spalio 37 metinių kolūkio žemdirbiai įsipareigojo pilnai nuimti techninių kultūrų derlių, atsiskaityti su valstybe, užbaigti grūdinių kultūrų kūlimą, suarti didžiulius plotus dirvų. Tarp atskirų brigadų išvystė platus socialistinis lenktyniavimas Didžiojo Spalio garbei.

V. Balnys

Nuimami cukriniai runkeliai

Lygiagrečiai su bulviaka- sio darbais „Mituvos“ kol- ūkyje sparčiais tempais nu- imami cukriniai runkeliai. M. Dešrius vadovaujamoje IV laukininkystės brigado- je B. Jurevičiūtės ir E. Barzdžiukienės vadovauja- mos grandys jau nuvalė pu- sę cukrinių runkelių pasė- lių ploto. Nuimant cukrinių runkelių derlių pirmąją B. Jurevičiūtės vadovaujama grandis. Janė ir Paulė Ku- kulytės kasdien žymiai vir- šija išdirbio normas. 25 tonos gerai paruoštų cuk- rinų runkelių jau prista- tyta į priėmimo punktą. Šioje brigadoje 3—4 dienu- bėgyje numatoma pilnai už- baigti cukrinių runkelių nuėmimą.

D. Dešukas

Visasąjunginis žemės ūkio mokslo ir praktikos darbuotojų pasitarimas Šadrinske

Nuo spalio 1 d. iki 3 d. Šadrinske (Kurgano sritis) vyko TSKP CK nutarimu sušauktas antras šiemet vi- sasąjunginis pasitarimas, skirtas kolūkio „Zaviety Lenina“ laukininko, Šad- rinsko bandymų stoties di- rektorius Terentijaus Se- mionovičiaus Malcevo dar- bo metodams išstudijuoti ir paskleisti.

Pasitarime dalyvavo žy- mūs žemės ūkio mokslo ir praktikos darbuotojai iš RTFSR centrinių — juodžemio ir nejuodžemio sričių, Ukrainos, Baltarusijos, Lie- tuvos, Latvijos, Estijos, Vi- durinėsios Azijos ir Užkau- kazės respublikų. Iš viso pasitarimo darbe dalyvavo apie 50 žmonių, atvykusių iš 37 šalies respublikų ir sričių.

Pasitarimą atidarė TSRS žemės ūkio ministro pava- duotojas drg. Kučumovas.

Išsamų pranešimą padarė Stalininės premijos laurea- tas T. S. Malcevas. Jis pa- pasakojo apie jo paruoštą naują dirvos įdirbimo ir sė- jos sistemą, kuri padeda gauti aukštus ir pastovius žemės ūkio kultūrų derlius.

Mūsų sistemos kūrimo darbas, pasakė drg. Malce- vas, dar toli gražu nebaig- tas, o mūsų sukurti agro- technikos metodai negali būti rekomenduoti tokiu pavidalu, kokiu jie naudo- jami pas mus, visiems ša- lies rajonams. Šablonas čia neleistinas. Tie mokslininkai, žemės ūkio specialistai, kolūkiečiai, MTS ir tary- binių ūkių darbuotojai, ku- rie įsitikino tuo, kad vien- mečiai augalai esant tam tikroms sąlygoms gali sod-rinti dirvą organinėmis me- džiagomis ir pūdiniu, o, va- dinasi, ir kelti dirvos der- lumą, turi konkrečiomis kiekvienos srities, kiekvie- no rajono ir kolūkio sąly- gomis spręsti klausimus apie arimo gylį, kultūrų au- ginimo trukmę neartoje lėkščiukoje dirvoje, apie pūdymų įdirbimo terminus ir įdirbimo padargus, atsi- žvelgdami į vietos dirvos ir klimato sąlygas.

Daug mokslininkų ir že- mės ūkio praktikų pasisakė diskusijose dėl drg. Malce- vo pranešimo.

Ukrainos TSR žemės ūkio ministras drg. Spivakas

pažymėjo, kad naujoji dir- vos įdirbimo sistema turi didžiulę reikšmę cukrinių runkelių, linų, medvilnės ir kitų techninių kultūrų derlingumui pakelti. Res- publikoje 300 MTS ir 2.000 kolūkių daro bandymus au- ginti žemės ūkio kultūras panaudojant drg. Malcevo pasiekimus.

Tribūnoje — Baltarusijos TSR Mokslų akademijos viceprezidentas drg. Lupi- novičius. Tai, ką aš pama- čiau kolūkyje, sako jis, pra- lenkė visus mano lūkesius. Pasaulinis žemės ūkio moks- las visuomet teigė, kad vien- mečiai augalai ardo dirvos struktūrą, daro ją nevaisin- ga. Susipažinimas su kol- ūkio „Zaviety Lenina“ lau- kais įtikina mus priešingu. Drg. Malcevo teigimas, kad vienmečiai augalai esant tam tikroms sąlygoms ga- li sodrinti dirvą organinė- mis medžiagomis ir pūdi- niu, kelti jos derlumą yra naujas vertingas indėlis į agronomijos mokslą.

Diskusijoje kalbėjo iš vi- so 27 žmonės.

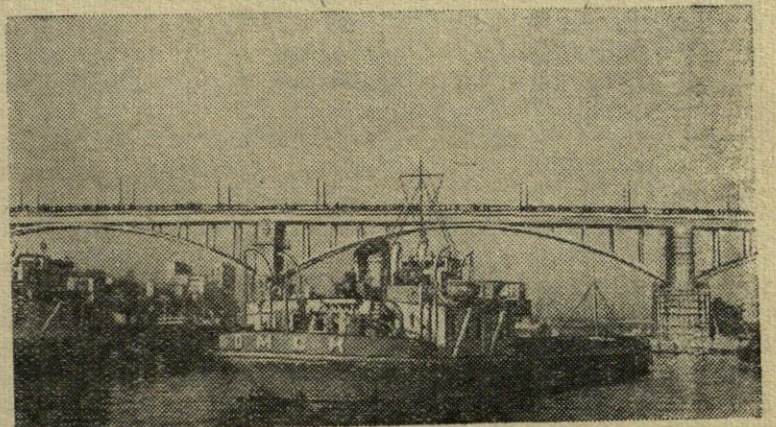
Paruošti rekomendacijoms ir pasiūlymams dėl drg. Malcevo agrotechninių me- todų įdiegimo į gamybą buvo sudarytos 3 sekcijos. Sekcijų darbo išdavoje pa- teikta daug vertingų pa- siūlymų. Skyrium imant, pasitarimo dalyviai reko- mendavo parengti priemo- nes naujai dirvos įdirbimo ir sėjos sistemai įdiegti įsi- savinant dirvonines žemes. Išskeltas klausimas apie tai, kad kuo greičiausiai būtų pradėti masiškai gaminti Šadrinsko bandymų stoties konstrukcijos beverstuvi- niai plūgai ir kiti dirvos įdirbimo padargai.

Baigiamąjį žodį tarė T. S. Malcevas.

Po to sekcijų vadovai pranešė apie paruoštas reko- mendacijas ir pasiūlymus T. S. Malcevo agrokomp- leksiui išstudijuoti ir įdiegti į praktiką.

Pasitarimas priėmė rezol- liuciją, kurioje pritariama kolūkio „Zaviety Lenina“ laukininko Šadrinsko ban- dymų stoties direktoriaus T. S. Malcevo darbo meto- dams ir jie rekomenduojami plačiai įdiegti į kolūkių — tarybinių ūkių gamybą.

(TASS-ELTA).

Kuibyževe užbaigta tilto per Samaros upę statyba. Nuo t r a u- k o j e : naujas tiltas per Samaros upę. N. Finikovo nuotr. (TASS).

KOMJAUNIMO GYVENIMAS

KOMJAUNIMO ORGANIZACIJA, NEATLIEKANTI
VADOVAUJANČIO VAIDMENS

Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos mokinių pirminėje komjaunimo organizacijoje šiomis dienomis įvyko ataskaitinis rinkiminis susirinkimas. Sekretorius A. Sinkūnas savo pranešime pažymėjo, jog praeitų mokslo metų bėgyje atsiekta nekurių laimėjimų gerinant moksleivių idėjinį - auklėjamąjį darbą, keliant pažangumą moksle. Komjaunuoliai grupėms L. Mažuolytė, G. Kvietkauskaitė ir kiti teikė didelę paramą klasių vadovams auklėjamajame ir organizaciniame darbe.

Reikia pripažinti, kad tiek mokinių pirminės komjaunimo organizacijos komiteto, tiek ir visos organizacijos darbe buvo žymių trūkumų. Nors ir buvo suorganizuota 19 uždaru ir 6 atdari susirinkimai, tačiau jie praeidavo nuobodžiai, be aktyvaus VLKJS narių ir nesąjunginio jaunimo dalyvavimo. Komjaunimo grupės organizatorius VI b klasėje R. Juodiškis pats buvo nepažangus moksle. Nepatenkinamai mokėsi ir šios grupės komjaunuolis A. Kadžiulis ir kiti. Buvusios VIII b klasės komjaunuolės R. Troscenkaitė, P. Siurbikytė visame mokslo metų bėgyje ketvirčiuose turėjo nepatenkinamų pažymių. Taip pat buvo nepažangi moksle ir Xa klasės grupė J. Novikaitė. Komjaunuoliai R. Purtylytė, Z. Merkytė, K. Tarasovas, Kadžiulytė, Jurkštas, P. Samuilionytė nevykdė jiems duotų komjaunimo organizacijos įpareigojimų.

Kaip paaiškėjo iš J. No-

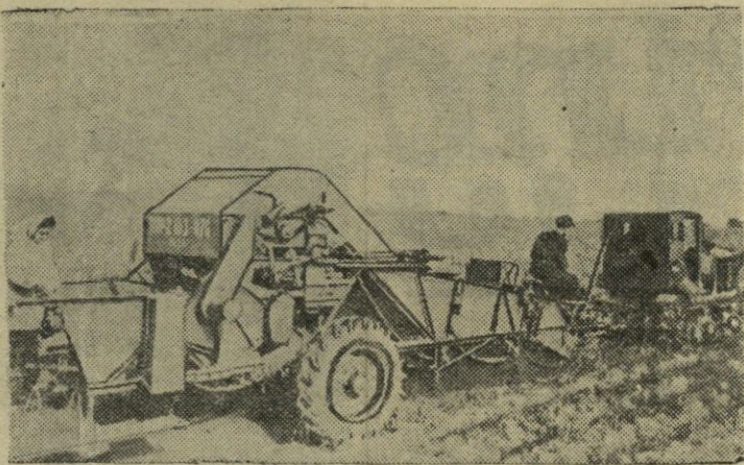
vikaitės, G. Kvietkauskaitės, J. Kiškutės, J. Ozalaitės, A. Gūros ir kitų komjaunuolių pasisakymų, komjaunimo organizacija neįtęsi konkrečios rajoninio komjaunimo komiteto vadovavimo, ko pasekoje nekontroliuojamas komjaunimo organizacijos komitetas, tame skaičiuje ir pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius A. Sinkūnas, apleidė ideologinį darbą moksleivių tarpe. Ir dėl to visai nenuostabu, kai pasitaiko tokių gėdingų faktų, kaip kad moksleiviai S. Vaitekūnaitė, L. Guobaitė, J. Karazijaitė, J. Daugelytė, S. Laučiūtė yra neatsikratę religinių prietarų ir atlikinėja religines apeigas. Tą patį galima pasakyti apie B. Masionytę, A. Pažemį, A. Vilutį ir kitus aukštesniųjų klasių moksleivius. G. R. Vilčinskis, K. Sanvaitis bažnyčioje tarnauja klapčiukais.

Štai jums ir visos ideologinio darbo ir ateistinės propagandos vidurinėje mokykloje vaizdas. Komjaunuoliai B. Bolnaitė, A. Vildžiūnas yra klerikalų įtakoje ir nesugeba išsipa-
ninti iš jų pinklių.

Kad mokslo metams pasibaigus komjaunuolio E. Paulausko iniciatyvą buvo organizuotas pobūvis su alkoholiniais gėrimais, tai irgi mokyklos, o visų pirma komjaunimo organizacijos auklėjamojo darbo trūkumas.

Naujas mokinių komjaunimo organizacijos komitetas turi pasimokyti iš praeitais metais padarytų klaidų ir imtis priemonių ideologiniam darbui pagerinti.

J. Siliūnas

Tarybų Lietuvos kolūkių laukuose vis plačiau naudojamos naujos žemės ūkio mašinos. Vilkijos rajono kolūkinose visur užderėjo gausūs bulvių derliai. Čia pirmą kartą bulvių kasamuoju kombainu kasamos bulvės, pasodintos kvadratinio-lizdinio būdu. Čekiškės MTS kombainininkas A. Šimanskis M. Melnikaitės vardo kolūkių laukuose nukasa iš hektaro 160-200 centnerių bulvių. Nuotraukoje: mechanizuotas bulvių kasimas Vilkijos rajono M. Melnikaitės vardo kolūkyje.

M. Ogajaus nuotr.

(ELTA).

Nukasė bulves

„Neries“ kolūkių A. Alekšos vadovaujamos IV laukininkystės brigados žemdirbiai užbaigė bulviakasi. Didžioji dalis bulvių šioje brigadoje buvo pasodinta kvadratinio-lizdinio būdu, todėl gautas gausus bulvių derlius. Šiuo metu brigada pradėjo vykdyti privalomuosius bulvių pristatymus valstybei, ruošiamos

bulvės žiemojimui. Pradedami cukrinių runkelių nuėmimo darbai. Kasdien viršija dienos išdirbio normas P. Kurulis, J. Minkevičius, A. Minkevičius, P. Sirbikaitė, A. Skardžiūtė ir kiti brigados nariai. Runkelių lapai ruošiami silosavimui. Baigiamos nukasti bulvės ir kitose brigadose.

A. Vilutis

Aria dirvas

„Ateities“ kolūkių III laukininkystės brigadoje organizuotai vykdomi rudens arimo darbai. Suariant laukus pilnai išnaudojami arkliai. Artojas J. Dauderis dienos išdirbio normas įvykdo 120-130 proc. Brigados žemdirbiai pasiryžę visas dirvas, skirtas pavasario sėjai, suarti iš rudens. Aria dirvas ir kitų brigadų žemdirbiai.

K. Kaukytė

Gamina sultingus pašarus

„Šetekšnos“ kolūkyje greitai vykdomas cukrinių runkelių nuėmimas. Kartu su tuo organizuotas cukrinių runkelių lapų silosavimas. Visi cukrinių ir pašarinių runkelių lapai numatoma susilosuoti, pagaminant žymius sultingus pašarus kiekiais visuomeniniams gyvuliams.

V. Rudytė

Žlugdomas
derliaus nuėmimas

Miečurino vardo kolūkių pirmininko J. Čepelės nuomone, žemės ūkio artelės reikalai teturi rūpėti tik jam vienam, ir kolūkiečiai neturi teisės kištis į jo reikalus, tvarkyti kolūką. Štai, žiūrėkime prie ko atvedė ši klaidinga nuomonė: kolūkyje dar nenuimtas vasarojus, nenurauti linai, žlugdomos pašarų paruošimo užduotys, o bulviakasis ne nepradėtas.

Dėl žemės ūkio artelės narių pasyvumo kolūkinėje gamyboje, J. Tučiaus vadovaujamoje III laukininkystės brigadoje visas pagamintas šienas blogos kokybės ir netinka naudoti kaip pašarą gyvuliams. Ne daug geresnė padėtis ir kitose brigadose.

Žiūrėkite kokį pavyzdį rodo kolūkių vadovai: I laukininkystės brigados brigadininkas D. Puteikis visų pirma organizavo bulviakasi savo sodybiniam sklype, visai neatkreipdamas dėmesio į visuomeninio derliaus likimą, kolūkių pirmininko pavaduotojas degtindarys K. Juodviršis Šepetos durpių-kraiko fabriko darbininkus, kaip K. Kadžiulį ir kitus šefuojančius kolūkių, papirkdamas stikliuku degtinės, panaudoja kasant bulves bei kitiems ūkio darbams savo sodybiniam sklype, o kolūkių pirmininkas J. Čepelė, vietoj to, kad vadovauti kolūkinei gamybai, šiuo metu užimtas visuomeninių pievų šieno pardavinėjimu tūlam Cviklių kaimo pavienininkui J. Remeikiui, tuo tarpu bendras pašarų sukaupimo planas kolūkyje neįvykdytas nei 50 proc.

G. Visbaras

Pasakoja Visasąjunginės žemės ūkio parodos dalyviai

Kaip aš prižiūriu paršelius

Kiaulininke dirbu nuo 1948 metų, nuo pat kolūkių įsikūrimo dienos. Pirmaisiais metais šis darbas man buvo labai sunkus, sudėtingas. Bet į pagalbą man atėjo zootechnikai ir veterinarijos gydytojai.

Kiaulių fermoje man patikėta motininė kiaulių ir paršelių iki 2 mėnesių amžiaus priežiūra. Jau kelinti metai, kai mano prižiūrimų paršelių tarpe nepasitaiko kritimų. Praėjusiais metais iš 11 motininė kiaulių išaugino 208 paršelius. Už tai nusipelniau didžią garbę dalyvauti Visasąjunginėje žemės ūkio parodoje Maskvoje.

Daug kas manęs klausia, kaip aš sugebu išauginti tokius didelius kiekius sveikų, tvirtų paršelių, kaip išvengiu prieauglio kritimo. Kiek sugebėdama, papasakosiu apie tai.

Iš savo praktikos patyriau, kaip yra nepaprastai svarbu gerai prižiūrėti par-

šingas motinines kiaules. Mūsų kolūkių fermose — išimtinai Lietuvos baltųjų veislės kiaulės, kurias ypač reikia stropiai prižiūrėti paskutinėmis nėštumo savaitėmis. Jau 4 savaites prieš apsi-paršiovimą taikau motininėms kiaulėms vienodą maistą, saugau, kad jis jokiū būdu nesurūgtų. Lygiai toks maistas duodamas ir devynias dienas po apsi-paršiovimo. Nesurūgęs, švariai ir pagal raciją paruoštas, laiku paduodamas pašaras visada vienodame ir gerame kūno stovyje išlaiko motininės kiaulės organizmą, padidina kiaulės pieningumą. Tai ir sudaro pagrindą pirminiam žindomų paršelių maitinimui, jų sveikatai ir brendimui.

Jauni paršeliai yra gana jautrūs įvairiems susirgimams, tai ypač pabrėžtina, kalbant apie mažapienių kiaulių paršelius. Viena svarbiausių priemonių paršelių kritimui išvengti —

ankstyvas papildomas šėrimas mineralinėmis medžiagomis. Papildomai mineralinėmis medžiagomis šeriami 5-7 dienų paršeliai.

Ypač rudens, žiemos ir ankstyvo pavasario apsi-paršiovimų paršiukams duodu žaliojo ir mėlynojo akmenėlių (geležies sulfato ir vario sulfato) tirpalo. Prieš žindant paršelius šio tirpalo skiediniu sudrėkinami kiaulės speniai 2-3 kartus per dieną. 10 dienų paršelius pratinu prie sultingų ir stambių pašarų, kurie veikia į taisyklingą virškinamojo trakto sistemos darbą.

Patyriau, kad iš sultingųjų pašarų geriausias paršeliams maistas — raudonosios morkos. Vėliau pradedu juos pratinti ir prie bulvių. Bulves duodu šutintas, su pienu. Pagaminu tirštą, šiltą košelę. Kitus sultingus pašarus duodu žalius, smulkiai supiausty-

tus. Pradžioje duodu ne daugiau kaip 15-20 gramų ir iki nujunkymo davinį palažu didinu iki 200-300 gramų vienam paršeliui per parą.

Salia šio papildomo šėrimo, gardelyje padedu šviežio, švaraus vandens, kurį atvirintą atšaldau. Vandinį keičiu ne mažiau kaip 4-5 kartus per dieną. Taip pat į medinį, žemais kraštais lovelį įpilu kreidos gabalėlių ir raudono šviežio molio, išimto iš gilesnio kaip 1 metro gylio.

Žindomų paršelių kaulų ir raumenų stiprinimui duodu ir sėmenų nuovirų, kurių vieną valgomąjį šaukštą pilu į litrą nugriebto pieno. Tiek žindomus, tiek nujunkytus paršelius leidžiu pasivaikščioti tyrame ore, ypač saulėtomis dienomis.

Mano auginami 4 savaičių amžiaus paršeliai sveria maždaug 13 kg, o dviejų mėnesių — apie 30, net iki 35 kilogramų. Maskvoje, parodoje, aš domėjausi ypač kiaulininkyste, prie-

šakiniais paršelių auginimo metodais.

Daug naujo sužinojau parodoje. Grįžusi papasakojau, ką mačiau. Kolūkių susirinkime pareikalavau iš artelės valdybos ir MTS mechanizatorių greičiau baigti sunkių darbo procesų fermose mechanizaciją ir paruošti papildomus kiekius pašarų, ypač siloso. Man pasiūlius, susirinkimas nutarė pertvarkyti motininėms kiaulėms ir paršeliams tvartų išdėstymą, įrengti naujas grindis su specialiais lizdais kiaulėms gulėti. Kraikui plačiai panaudosime durpes.

Siemet mano žinioje yra 14 motininė kiaulių. Aš išipareigojau iš kiekvienos kiaulės išauginti po 25 paršelius. Jau dabar turiu po 21. Siemet nekrito nė vienas paršelis. Neabejoju, kad išipareigojimą įvykdysiu. Patekti į Visasąjunginę žemės ūkio parodą ir sekančiais metais — mano didžiausia svajonė.

Ieva Karpavičienė
Priekulės rajono „Artojo“
kolūkių kiaulininkė

Sieninės spaudos apžvalga

Pamiršta sieninės spaudos reikšmė

„Sakalo“ žemės ūkio artelėje neleistinai išvyravo darbų eiliškumas, sąmoningai žlugdomi pagrindiniai darbai, prileidžiami nuostoliai. Nuo pat pavasario kolūkyje dirba pasižymėjusi Skapiškio MTS P. Skardžiaus vadovaujama traktorinė brigada. Tačiau kolūkio vadovams delsiant ši jėga nebuvo panaudota, pūdymai liko neparuošti, žiemkenčių sėja sužlugdyta. Uždelsta grūdinių kultūrų piūtis. Kolūkis turi net dvi kuliamašias mašinas, tačiau derlius nekuliamas. Dirvos drėgnos, bulvės apimtos puvinio, bet su jų nukasimu neskubama, nesiruošiama jų paruošimui žiemoti. Nepagaminta reikiamo kiekio stambųjų pašarų, bet nesirūpinama ir su siloso gamyba. Baigiasi siloso gamybos terminai, tačiau kolūkyje siloso planas teįvykdytas vos 35 proc. Žemėje daug drėgmės; neturint siloso bokštų, reikia raugti silosą kaupuose, tačiau šiam darbui nesiruošiama, o gal nemanoma silosuoti ir cukrinių runkelių lapus, nes iš bulvienojų siloso nebuvo gaminta.

Laukininkystės brigadose pašlijusi darbo drausmė, žemas kolūkiečių aktyvumas gamyboje, silpna darbo organizacija. Esanti padėtis gali privesti kolūkį prie susilpnėjimo. Palikti savi-eigai svarbūs ūkiniai darbai neša didžiulius nuostolius kolūkiui ir kolūkiečiams.

I tokią padėtį kolūkyje turėtų atstiepti kolūkio sieninė spauda, griežtai kritikuoti darbo trukdytojus, kelti į aikštę atsilikimo priežastis kolūkinėje gamyboje.

Kolūkyje yra dvi klubai-skaityklos, jose leidžiami sienlaikraščiai, tačiau jų skiltyse blankiai tenušviečiama padėtis kolūkyje, vengiama kritikos, nekeliami trūkumai. Paskaičius vieną ar kitą sienlaikraštį rodosi, kad kolūkyje vyrauja tvarka, sėkmingai sprendžiami svarbūs ūkiniai uždaviniai, nes sieninėje spaudoje tepaliečiami tik laimėjimai, gerosios darbo pusės, gi kita, juodoji pusė—aplenkiama, užtušuojama. Šie sienlaikraščiai išleidžiami nereguliariai, dažnai apsiribojama tik numerio pakeitimu. Sienlaikraščių išleidimo nedalyvauja kolūkiečiai — žemdirbiai. Siuo darbu užsiima tik klubų-skaityklų vedėjai, sienlaikraščių skiltis užpildydami nekovingai, paimita iš kitų laikraščių medžiaga, net nesirišančia su kolūkio gyvenimu. Kolūkio valdybos pirmininkas R. Čiurlys ne tik kad nesirūpina sieninės spaudos lygiu, jos veiksmingumu, bet stengiasi visai išgyvendinti sieninę spaudą kolūkyje.

Kolūkio valdyba, jos pirmininkas R. Čiurlys turėtų įvertinti sieninės spaudos reikšmę, organizuoti jos išleidimą valdybos jėgomis, sieninėje spaudoje savikritiškai išanalizuotų trūkumus, stabdžius darbe. Kovinga sieninė spauda daug padėtų išbristi iš atsilikimo, išblaškytų vilkinimo ir delsimo nuotaikas. To turi siekti kolūkio valdyba, vietos kultūriniai įstaigų vadovai ir prisiimti didžiulę sieninės spaudos reikšmę kovoje su trūkumais.

Atidarytas internatas moksleiviams

Prie Vlado Rekašiaus var-do vidurinės mokyklos atidarytas internatas moksleiviams. Čia jau apsigyveno nemažas skaičius moksleivių iš tolimesnių rajono vietovių. Prie internato veikia valgykla. Organizuotas moksleivių laisvalaikis, poilsis. Čia gyvenantieji moksleiviai turi visas sąlygas mokytis, kultūringai praleisti laisvalaikį, uoliai dalyvauja mokyklos užklasinėje veikloje.

L. Kedys.
A. Zapaitis

NAUJOS KNYGOS

A. Fetisovas, I. Sevčenko, V. Gončarovas ir I. Gibšas. **Matematikos dėstymas mokykloje ir politechnikinio mokymo uždaviniai.** Patarimai ir nurodymai mokytojui. K., Valst. ped. lit. I-kla. 1954. 128 p. su brėž. 3.009 egz. Rb 1,30.

S. Šapovalenko, D. Epšteinas, ir L. Cvetkovas. **Chemijos dėstymas mokykloje ir politechnikinio mokymo uždaviniai.** Medžiaga mokytojui. Valst. ped. lit. I-kla. 1954. 87 p. 3.000 egz. Rb 1,00.

J. Avyžius. **Baltieji gluosniai.** 4 v., 6 pav. drama. V., Valst. grož. lit. I-kla. 1954. 84 p. 6.000 egz. Rb 2,15, [rišta].

V. Skotas. **Aivenbas.** (Istorinis romanas). V., Valst. grož. lit. I-kla. 1954. 584 p. 15.000 egz. Rb 9,30. [rišta].

N. Solovjevas. **Meilė, san-tuoka ir šeima socialistinėje visuomenėje.** Papild. Viešosios paskaitos stenograma. V., Valst. polit. ir moksl. lit. I-kla. 1954. 22 p. (Lietuvos TSR polit. ir moksl. žinių skleid. d-ja). 3.000 egz. Rb 0,25.

TRUMPOS SKAITYTOJŲ PASTABOS

„Mituvos“ kolūkyje viščiukų priežiūra buvo patikėta P. Rudinskienei. Ji nuo pat pirmų dienų blogai prižiūrėdama viščiukus iš 800 št. teišaugino tik 600. Beaugančių viščiukų kritimas buvo vien tik dėl blogos priežiūros. Apie tai puikiai žinojo fermos vedėjas J. Varnauskas, bet išvadų iš to nepadarė. Padėtis iki šiolei nepagerėjo. Dabar P. Rudinskienei prižiūrimi viščiukai nelesinami, o „gano-si“ po kluoną, esantį prie fermos, kuriame sukrautas vasarojus. Čia jie jau „iškū-lė“ apie 4 vežimus miežių. Taip prižiūrimi viščiukai kolūkiui neša tik žalą.

V. Murkaitė

Kolūketis P. Minkevičius nubloškė 6 vežimus visuomeninių rugių. III brigados brigadininkas P. Kriaučiukas, vietoj to, kad kovoti prieš Žemės ūkio artelės įstatų pažeidimą, nubloškė 9 vežimus žiemkenčių. Noriūnų apylinkės tarybos pirmininkas L. Šiškevičius „Laukų spartuolio“ kolūkio valdybos parėdimu apylinkės tarybai skirtą visuomeninio sodo derlių panaudojo ne apylinkės tarybos naudai, o savo asmeniniams interesams.

IŠ NEPASKELBTŲ LAIŠKŲ REDAKCIJAI

Prieš kurį laiką redakcijoje gautame laiške buvo rašoma, kad „Laisvės“ kolūkio nariai J. Begonis ir U. Begonienė pasisavino 3 ha visuomeninės ganyklos ir „savo“ žemėje neleidžia kolūkio piemenims ganyti visuomeninių gyvulių.

Kolūkio valdyba ir teisingumo organai turi imtis priemonių visuomeninio turto grobstytojams nu-bausti.

R. Baltušis

Klubas-skaitykla „Stalino keliu“ kolūkyje, kurios vedėja V. Kavaliauskaitė, vadinama visai mažą vaidmenį. Dažnai uždaryta. Su skaitytojais šturksčiai elgiama-si. Patalpos nepapuoštos. Klubo - skaityklos vedėja silpnai platina knygas, laikraščius. Neskaitomos pas-kaitos.

Kolūkiečiai reikalauja ge-ro kultūros-švietimo dar-buotojo.

J. Užkurėlis

Jokio kultūrinio-masinio darbo neatlieka „Mūsų ry-tojaus“ kolūkio klubas-skaitykla, vadovaujama S. Kručaitės. Neveikia meno savi-veiklos ratelis, LSD „Kolūketis“ sporto kolektyvas, neskaitomos paskaitos, ne-leidžiami kovos lapeliai. Sienlaikraštis užpildomas tik vedėjos; nėra redkole-gijos.

Kolūkio nariai nori kul-tūringai praleisti laisvalai-kį ir reikalauja, kad klu-bas - skaitykla pagerintų darbą.

P. Žalytė

TIESA APIE STEBUKLUS

Visų religijų dvasininkai tikintiesiems gąsdinti, jų akyse parodyti dievus „visagalius“, juos padaryti klusniais išnaudojimo įrankiais naudojo „stebuklus“. Didžiausią išradingumą šioje srityje pasiekė katalikų bažnyčia ir jos aukštoji dvasininkija, popiežius, vienuolynai. Jie ragino tikinčiuosius garbinti net tokius dalykus, kaip „šventąjį sieną“, vienu kartu išstatomą daugelyje Europos bažnyčių, tikindami, kad ant jo gulėjęs „prakartėlėje“ kūdikis Jėzus Kristus. Ir jeigu šita sieną būtų kas surinkęs į vieną vietą, tai būtų galima buvę ne „prakartėlėje“, o didžiulę tų laikų bažnyčią prikimšti. Tų pačių „šventųjų“, tikrovėje neegzistavusių, kūnai, jų dalys buvo saugomi įvairiose bažnyčiose, vienuolynuose. Ir jeigu, pavyzdžiui, būtų įvykęs dar vienas „stebuklas“, atsikėlęs iš numirusių „evangelistas“ Lukas, jis būtų turėjęs 8 liemenis ir 9 galvas, — pasidarys panašiu į devingalvį slobiną.

Bet ir dabar katalikų baž-

nyčia dar „kuria“ stebuklus. Katalikų dvasininkai 1949 metų vasarą liaudies Lenkijoje paskelbė gauda, kad Liublino katedros dievo motina pravirkusi „kruvinomis ašaromis“, t. y. ant madonos paveikslą pasirodžiusios „kraujo dėmės“. Šis „stebuklas“ buvo reikalingas dvasininkams tam, kad parodytų, jog „šventa“ motina nepatenkinta liaudies valdymu Lenkijoje. Dar gražesni „stebukla“ sugalvojo Vakarų Vokietijos bažnytininkai 1950 metais, paskelbdami šitoki „stebuklingą dievo motinos pasirodymą“. „dangiškoji motina“ stovėjusi, Amerikos kareivių apsuptyje, ant tanko, rankose laikiusi JAV vėliavą ir ja mojavusi tikintiesiems... Tokio „stebuklo“ tikslas—katalikų bažnyčios tarnų noras užsitarnauti naujų „malonių“ iš savo šeiminių amerikoniškųjų imperalistų, o tikintiesiems parodyti kad jūs, tikintieji, melskitės ir dėkokite visagaliui už „amerikoniškąjį gyvenimo būdą“, kurį laimina net pats dangus...

Didesniam darbo žmonių išnaudojimui katalikų bažnyčios dvasininkija sugalvojo „stebuklų“ centrus. Vienas iš tokių centrų pasidarė Lurdo miestelis Prancūzijoje. Vietos kunigo Peirramalio „išauklėta“, keturiolikametė mergaitė Bernadeta Subiru 1858 metais vasario mėnesį pradėjo pasakoti, kad ji, rinkdama žabius, išvydusi „dievo motiną“ ir kad šis „stebuklas“ dviejų mėnesių laikotarpyje pasikartojęs net 19 kartų. To ir reikėjo dvasininkijai: ji, Prancūzijos įtakingųjų sluoksnių remiama, „stebuklus“ išreklamavo, stiekdama kaip daugiau čia pasipelninti. Netoli nuo „stebuklo“ vietos esąs šaltinis buvo pripažintas „stebuklingu“, o pati Bernadeta Subiru buvo uždaryta į vienuolyną, kad jos akys nesusiviliotų „žemiškais dalykais“, o iš tikrųjų — kad neatskleistų „stebuklo“ paslapties. Ten ji ir mirė.

Kunigai turėjo daug pelno iš šio „stebuklo“ rinkdami pinigus nuo atsiliekančių žmonių, kurie ieškojo išganymo „šventoje vietoje“. Kiti biznieriai Lurde pastatė fabriką... ir pradė-

jo gaminti „vartotojų patogumui“ „Lurdo vandens tabletes“. Puikus patogumas: gali sau ramiai namie sėdėti ir „stebuklus“ priimnėti... Treti pradėjo savus „Lurdus“ kurti savo kraštuose. Buržuazinėje Lietuvoje šią „misiją“ pasiėmė vienuoliai kapucinai, įsikūrę Plungėje ir Petrašiūnuose. Šioms dieviškoms malonėms propaguoti išleido žurnalą „Lurdas“, kuriame vienuoliai ragino įsigyti „Lurdo vandenį“, pasakojo pasakas apie „lurdų“ daromus „stebuklus“ ir kvietė šį dalyką paremti „aukominis“, nes visa tai „jiems brangiai kainuoja“... Plungėje kapucinai pastatė „Lurdą“ ir įtaisė „stebuklingą“ šaltinį, darantį nemažesnius „stebuklus“ kaip prancūziškajame. Ir iš tikrųjų, vyko stebuklai: didėję kapucinų pajamos, tur-tai, plėtėsi dykavonių vienuolių kolonija. Kapucinai labai globojo visokius perėjūnus, paklusnius „stebuklams“, t. y. nuo veikimo išgyjančius. Juos dosniai vienuoliai apdovanodavo, o jų atsiliepinimus ir „stebuklingojo“ veikimo ženklus: lazdas, ramentus ir kita pa-

silikdavo sau atminčiai, kad dar daugiau galėtų apgauldinėti ir mulkinti žmones. O paskui, po visų „stebuklų“, tokie perėjūnai girtuokliaudavo. Visi buvusieji miestelio restoranai būdavo pilni, lyg kimšė prikimšti, „stebuklų ištiktųjų“ ir jų artimųjų bičiulių, padėjusių skleisti šiuos prasi-manymus.

Kiekvienas „stebuklas“, „stebuklingoji“ vieta buržuazinėse valstybėse išnaudojimų klasėms neša naujus pelnus, o dirbantiesiems, išnaudojimų ir prietarų užguitiems, — dar didesnius vargus ir nelaimės. „Stebuklai“ — tai viena iš priemonių darbo žmonėms išnaudoti.

Tarybinė santvarka, išvadavusi darbo žmones nuo bet kokio išnaudojimo, sudarė visas sąlygas darbo žmonėms kurti laimingą gyvenimą. Tam dar trukdo įvairios buržuazinės ideologijos liekanos, kaip religiniai prietarai, tame tarpe ir tikėjimas į „stebuklus“. Kiekvieno mūsų pareiga kovoti su šiais prietaisais, trukdančiais mums kurti naują, laimingą gyvenimą.

K. Kedaitis

NAUJO GYVENIMO KŪRIMO KELIU

Sukako penkeri metai nuo tos dienos, kai įsikūrė Vokietijos Demokratinė Respublika. Šią datą respublikos darbo žmonės ir visa vokiečių tauta mini kaip savo nacionalinę šventę. Prieš penkeris metus JAV, Anglijos ir Prancūzijos valdantieji sluoksniai užbaigė jų pradėtą Vokietijos suskaldymą, sudarę separatinę Bonos valstybę. Vokiečių tautos demokratinės jėgos, atsakydamos į tai, nutarė paimti šalies vienybės atkūrimo reikalą į savo rankas.

Vokietijos Demokratinės Respublikos paskelbimas turi ne tik nacionalinę, bet ir didelę tarptautinę reikšmę. Tas aktas, kaip kad yra pasakęs J. V. Stalinas, buvo „posūkio punktas Europos istorijoje“.

Tarybų Sąjunga nuo pat pirmųjų jaunos respublikos įsikūrimo dienų teikė jai visokeriopą pagalbą, padėdama įveikti tuos didžiulius sunkumus, kuriuos sukėlė Vokietijos suskaldymas ir istoriškai susidariusių Vokietijos viduje ryšių suardymas. Svarbiausių pramoninių prekių, žaliavos ir maisto tiekimas iš Tarybų Sąjungos, o taip pat pagalba kreditais įgailino Vokietijos Demokratinę Respubliką ne tik atkurti karo sugriautą ekonomiką, bet ir užtikrinti jos sparų vystymąsi.

Savo penktąsias metines Vokietijos Demokratinė Respublika sutinka su rimtais laimėjimais. Joje tvirtai išgalėjo nauja, demokratinė santvarka, laisva nuo socialinio ir nacionalinio engimo. Valstybinė valdžia Vokietijos Demokratinėje Respublikoje priklauso darbininkų klasei, kuri sąjungoje su valstietija subūrė visas šalies antifašistines, demokratines jėgas. Vokietijos Demokratinės Respublikos darbininkų klasės ir visų darbo žmonių priešakinis būrys yra Vokietijos vieningoji socialistų partija, paveldėjusi geriausias Vokietijos proletariato revoliucines tradicijas.

Monopolistinio kapitalo viešpatavimo ir dvarininkinės-junkerinės žemėvaldos panaikinimas Vokietijos Demokratinėje respublikoje visiems laikams sugriovė vokiškojo militarizmo ekonominius pagrindus krašte. Žymiausia vieta respublikos ekonomikoje priklauso liaudiniam ir kooperatiniam sektoriui, kuris jau šių metų pradžioje pramonėje sudarė 85,5 procento. Vokietijos Demokratinės Respublikos ekonomika be paliovos auga. 1953 metų pradžioje pramonės gamybos bendrasis lygis palyginti su 1950 metais pakilo daugiau kaip 60 procentų. Respublikoje sudaryta sava metalurgijos bazė. Palyginti su 1936 metais daugiau kaip dvigubai

padidėjo elektros energijos išdirbis, anglies gamimas, metalurgijos, chemijos, statybos ir kitų šakų pramonės produkcijos gamyba.

Žymūs laimėjimai taip pat pasiekti ir žemės ūkyje. Vokietijos Demokratinės Respublikos žemės ūkis 1953 metais padidino produkcijos gamybą du kartus palyginti su 1946 metais. Kaime steigiami ir stiprėja valstiečių gamybiniai kooperatyvai. Vokietijos Demokratinės Respublikos vyriausybė įgyvendina plačią žemės ūkio elektrifikavimo ir mechanizavimo programą.

Vokietijos Demokratinėje Respublikoje nėra nedarbo, kiekvienas darbo žmogus yra tikras rytojumi. Dirbdami sau, visuomenei, respublikos darbo žmonės rodo šaunaus darbo pavyzdžius. Visoje šalyje pagarsėjo geriausi gamybininkai-aktyvistai: Nacionalinės premijos laureatas šachtininkas Francas Frankas, audėja Frida Nokauf, plieno lydytojas Paulius Urbanas. Daugelis gamybos novatorių—Adolfas Geneke, Luiza Ermiš, Martinas Rabe ir kiti—aktyviai dalyvauja ir valstybinių organų darbe.

Respublikos vyriausybė ypatingai rūpinasi darbo žmonių gerovės kėlimu. Baigiantis 1954 metų antrašam ketvirčiui, darbininkui vidutinis darbo užmokestis liaudies pramonėje padidėjo palyginti su 1950 metais 40,3 procento. Bet dar labiau padidėjo realusis darbo užmokestis ryšium su tuo, kad kelis kartus buvo sumažintos mažmeninės kainos ir mokesčiai. Vokietijos Demokratinėje Respublikoje kiekvienos šeimos gyvenimo lygis jau pernai buvo 30 procentų aukštesnis, negu 1950 metais.

Respublikoje plačiu mastu vyksta gyvenamųjų namų statyba. Iš biudžeto skiriamos didžiulės lėšos kurortiniam gydymui, pensijoms, pašalpoms susirgusiems ir t. t.

Respublikai ekonomiškai vystantis žymų vaidmenį vaidina užsienio prekybos plėtimas. Jeigu Vokietijos Demokratinės Respublikos užsienio prekybos apyvartos 1949 metų lygį paimsime už 100, tai jau 1953 metais ji padidėjo su TSRS—3,5 kartų, su Čekoslovakija—4 kartus, su Lenkija—2 kartus. Padidėjo prekių apyvarta tarp Vokietijos Demokratinės Respublikos ir Kinijos Liaudies Respublikos. Pastaraisiais metais Vokietijos Demokratinė Respublika užmezgė ekonominius ryšius su eile kapitalistinių šalių, nepaisant to, kad Amerikos valdantieji sluoksniai visai stengiasi tai sukludyti.

Visiškai kitokia padėtis yra Vakarų Vokietijoje. Remilitarizavimo politika,

kurią, Adenauerio vadovaujama, Bonos vyriausybė vykdo Amerikos monopolistams spaudžiant, nuskurdina plačiasias darbo žmonių mases ir labai praturtina nedidelę monopolistų sąjelę. Bedarbių skaičius Vakarų Vokietijoje, net pagal oficialią Vakarų Vokietijos statistiką, siekia 2 milijonus žmonių. Daugiau kaip 60 procentų Vakarų Vokietijos darbininkų neužsidirba net pragyvenimo minimumo. Užtat metai iš metų auga monopolijų pelnai. Bonos vyriausybė puola ir demokratines darbo žmonių teises. Vakarų Vokietijoje žiauriai persekiojami vokiečių patriotai, kovojantieji prieš remilitarizavimą, už taiką ir vieningą Vokietiją. Draudžiamos masinės demokratinės organizacijos, o jų vadovai suimami. Bonos militaristai sugrūdę į kalėjimus daugelį žymių Vokietijos Komunistų partijos veikėjų.

Kartu ten visokeriopai skatinamos visokiausios militaristinės ir fašistinės organizacijos. Adenauerio vyriausybė intensyviai ruošiasi įveikti vokiečių tautą į naują karinę avantiūrą.

Šiomis sąlygomis Vakarų Vokietijos darbo žmonių masės ir visi vokiečių patriotai su viltimi žvelgia į Vokietijos Demokratinę Respubliką, kuri tvirtai žengia taikos ir demokratijos stovykloje kaip nepriklausoma, taikinga valstybė. Didžiausias pasitikėjimo Vokietijos demokratinėmis jėgomis aktas buvo Tarybinės vyriausybės nutarimas užmegzti su Vokietijos Demokratinės Respublika tokius pat santykius, kaip ir su kitomis nepriklausomomis valstybėmis. Dabar Vokietijos Demokratinė Respublika sprendžia savo nuožiūra krašto vidaus ir užsienio reikalus, tame tarpe ir savitarpio santykių su Vakarų Vokietija klausimus.

Vokietijos Demokratinė Respublika nenukrypsta nuo kovos už vokiečių savitarpio supratimą, už Rytų ir Vakarų Vokietijos susitarimą. Vokietijos Demokratinės Respublikos vyriausybė ir Liaudies rūmai priėmė daugiau kaip 50 nutarimų ir pasiūlymų, kuriuose išreikštas pasiryžimas pradėti bendravokiškąsias derybas ir pasiekti bendravokiškąjį susitarimą.

Vokietijos Demokratinė Respublika karštai atsiliepė į Tarybinės vyriausybės pasiūlymą sudaryti kolektyvaus saugumo Europoje sistemą.

Žengdami į antrąjį savo gyvavimo pėkmetį, Vokietijos Demokratinės Respublikos darbo žmonės kupini pasiryžimo nenukrypsta siekti atkurti šalies nacionalinę vienybę ir vystyti ją kaip taikingą ir demokratine valstybę.

S. Taninas

PRANEŠIMAS

apie grūdų paruošų ir supirkimo, kulimo, bulvių ir cukrinių runkelių kasimo, rudeninio arimo ir siloso paruošimo eiga rajono kolūkiuose 1954 m. spalio 5 d. (procentais)

Eff. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Ivykdyta valstybinių pristatymų	Iškulta grūdinių kultūrų	Nukasta bulvių	Nuimta cukrinių runkelių	Rudeninis arimas	Pagaminta siloso
1	„Nemunas“	77,1	13,0	13,5	—	4,7	38,9
2	„Vienybė“	71,3	19,9	29,0	22,6	18,8	*
3	„Setekšna“	70,8	18,2	—	—	—	44,2
4	„Aukštaičiai“	66,1	25,2	—	4,1	2,0	43,2
5	„Skodiny“	62,5	13,5	—	—	4,8	53,8
6	„Laisvė“	61,7	27,9	11,5	—	10,0	64,9
7	„Mituva“	60,0	13,9	21,8	12,6	5,4	72,5
8	M. Melnikaitės v.	59,4	23,6	8,2	—	24,2	44,4
9	„Pirmoji vaga“	56,5	13,8	42,1	—	5,4	30,9
10	„Lukony“	56,4	17,6	—	6,5	19,9	39,1
11	„Stalino keliu“	55,8	16,3	14,1	—	1,2	35,3
12	„Juodpėnai“	55,3	10,9	—	—	—	48,0
13	„Pirmūnas“	55,2	19,6	5,9	6,6	25,2	38,3
14	„Pakupys“	55,2	11,3	—	—	—	54,0
15	„Neris“	55,1	15,1	45,0	—	—	61,7
16	„Vėzionys“	54,7	15,5	5,9	—	16,8	42,5
17	„Aušra“	54,7	16,4	6,2	—	7,8	37,5
18	„Laukų spartuolis“	54,3	17,7	—	11,8	10,8	73,6
19	„Vedrupys“	53,1	16,6	3,9	—	12,2	25,5
20	„Artojas“	52,5	21,1	22,7	—	4,5	40,4
21	„Sakalas“	50,2	9,9	15,4	—	2,3	34,8
22	„Bugailiškiai“	48,0	18,6	—	—	—	*
23	Mičiurino v.	46,8	32,4	8,8	—	8,7	64,8
24	„Ateitis“	46,6	20,6	9,5	—	3,2	14,2
25	„Žalgiris“	44,9	20,5	3,3	—	1,9	19,2
26	„Adomynė“	38,2	21,6	0,40	12,1	5,3	*
27	„Palanga“	36,9	29,4	—	—	—	86,6
28	„Mūsų rytojūs“	36,7	18,9	17,6	—	—	63,8
Viso:		49,9	18,3	9,9	3,6	7,4	55,4

* Ivykdė planą

Plano komisija
Paruošų-igaliotinis Kupiškio rajonui

Dėl ko jie tapo nusikaltėliais?

Mūsų šalyje kiekvienas žmogus gali dirbti pagal savo gabumus, gyventi gražiai ir kultūringai. Bet pas mus dar yra atskirų žmonių, kurie dar neatsikratė kapitalistinės visuomenės įpročių. Viena iš žalingų kapitalizmo liekanų yra girtuokliavimas.

Eilė faktų rodo, prie kurių sunkių pasekmių priveda alkoholis. Pav. Varnių rajono kolūkiečiai Kazys, Jurgis ir Vacys Žukauskai, gerokai išsigėrę, nuėjo į salę, kur jaunimas linksminosi. Ten jie pradėjo triukšmauti, vaikyti iš salės jaunimą ir muštis. Chuliganai buvo perduoti teismui ir nubausti laisvės atėmimu trims metams.

Girtuokliavimas veda į valstybinių turto grobstymą.

Ramygalos rajono „Žalgirio“ kolūkio buvęs pirmininkas Alfonsas Rajūnas ir sąskaitininkas Jonas Vaičiūnas, nuolat girtuokliavę, išėkvojo daugiau 16 tūkstančių rublių vertės kolūkinio turto. Į nusikaltimą darbą jie buvo įtraukę kolūkio sandėlininką Joną Budrį ir kasininką Juozą Pečiukėną. Visi jie nubausti ilgam laikui kalėti.

Girtuokliai yra didžiausi darbo dezorganizatoriai.

Kelmės rajono kolūketis Jankauskas neišdirbo nė vieno darbadienio, tyčiojasi iš kitų, kurie sąžiningai dirbo, esa, ir be darbo ga-

lima puikiai gyventi. Jis supirkdavo naminę degtinę ir darbymečio metu parduodavo ją kolūkiečiams. Spekuliantas nubaustas penkeriems metams įkalimo pataisos darbų stovykloje.

Dažnai girtuokliavimas priveda ir prie sunkiausių nusikaltimų. Tai rodo toks faktas. Klaipėdos laivų remonto darbininkas Nikolajus Andrijenka kartu su savo draugais Marijošium, Puku ir Petrausku begirtuokliavę nusibastė į Gilvydžių kaimą, kur nakties metu ėmė daužyti kolūkiečių langus, reikalaudami degtinės. Sutikęs pakelelyje Tauralaukio tarybinio ūkio traktorininko padėjėją Ignatjevą, Andrijenka jį peilio smūgiu nudūrė. Teisme jis aiškinosi, kad buvo tiek girtas, jog nežinojęs ką daro. LTSR Aukščiausiasis teismas Andrijenką nubaudė aukščiausia bausme — sušaudyti, jo draugus — ilgam laikui kalėti.

Tarybinė visuomenė negali taikstyti su tokiais kapitalistinės pračties liekanomis, o griežtai su jomis kovoti, šalinti jas. Su visu griežtumu turi būti kovojama prieš girtavimą, kuris neša žalą komunistinės statybos interesams, trukdo mums žengti į priekį.

V. Galinaitis

LTSR Prokuroro pavaduotojas

Redaktorius J. KISELEVIČIUS